

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **J. O.**, zastoupen JUDr. Petrem Doležalem, advokátem se sídlem Mazovská 476/2, Praha, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**, se sídlem tř. Kosmonautů 189/10, Olomouc, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 5. 6. 2024, č. j. 65 A 30/2024 - 34,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u žalované žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a domáhal se poskytnutí oznámení o přestupku a související přílohy. Žalovaná mu neformálním přípisem sdělila, že se na věc vztahuje právní úprava nahlížení do spisu, a nikoliv zákon o svobodném přístupu k informacím. Tento závěr ke stížnosti žalobce potvrdilo i Ministerstvo vnitra. Následně žalobce podal žalobu, kterou se domáhal nařízení povinnosti vydat rozhodnutí o jeho žádosti v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Té krajský soud napadeným rozsudkem vyhověl a přikázal žalované do 15 dnů od právní moci rozsudku vydat o žádosti rozhodnutí.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Současně navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, který odůvodnila tím, že v případě vydání rozhodnutí by postupovala nezákonně, jelikož se domnívá, že povinnost rozhodnout nemá. Zároveň, pokud v dané věci žalovaná rozhodne, bude účel kasační stížnosti „vyprázdněn“, vyhovění ze strany kasačního soudu bude již jen „akademickým“ rozhodnutím. Nepřiznání odkladného účinku tak představuje nepoměrně větší újmu pro stěžovatelku a výrazné a intenzivní narušení veřejného pořádku, který spočívá v dodržování zákonů.

[3] Žalobce se k návrhu nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v tomto případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku naplněny.

[6] Odkladný účinek je zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost jeho postupu. Otázka zákonnosti však není důvodem pro přiznání odkladného účinku. To sice neznamená, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže být žalovanému přiznán za žádných okolností. Půjde však o případy výjimečné, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, body 20 až 36). Nejvyšší správní soud přiznává odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného v případě různých nezvratných stavů – např. nařízení výmazu identifikačních údajů žalobce (usnesení NSS ze dne 29. 6. 2022, č. j. 5 As 163/2022 - 44), uložení povinnosti poskytnout informace (usnesení NSS ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022 - 23) – či v daňových věcech ve spojení s insolventami (usnesení NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 2 Afs 328/2023 - 26; či ze dne 19. 6. 2023, č. j. 2 Afs 256/2022 - 39).

[7] V nyní projednávané věci se o takto výjimečný případ rozhodně nejedná. Jediné, k čemu v důsledku rozsudku krajského soudu dojde, je vydání rozhodnutí v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Taková „újma“ stěžovateli – jako správnímu orgánu – se ale v žádném případě neblíží výše nastíněným situacím. Ostatně, ani povinnost správního orgánu znovu rozhodnout po zrušujícím rozsudku krajského soudu – za současného průběhu řízení o kasační stížnosti, které může mít vliv na závazný právní názor pro další správní řízení – není samo o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku (usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, bod 34).

[8] Měla-li by újma spočívat pouze v tom, že správní orgán v postavení stěžovatele odmítá postupovat podle závazného právního názoru krajského soudu, jelikož s ním nesouhlasí, musel by být odkladný účinek přiznáván v podstatě ve všech případech, kdy žalovaný správní orgán napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. To by ale zcela popřelo smysl a účel právní úpravy, která stojí na premise, že odkladný účinek má být přiznán pouze ve výjimečných případech. Zároveň by to popřelo i povahu kasační stížnosti jako mimořádného opravného prostředku.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Tím však nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu